

روزنامه

جشن شاهنشاهی ایران

این روزنامه مکار در تاریخ طی ۱۰۰ شماره و در تیر از این روزگار کشیده بود و همراه با آنها ناشناخته می‌شد.

شماره یازدهم شنبه شانزدهم مردادماه ۱۳۵۰

سوانکشورهای توانند در یک محیط آرام و بیطرف (تخت جمشید) با یکدیگر مذاکره کنند

تحلیلی همه حابه از جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی مراسم جشن شاهنشاهی

در صفحه چهارم از تراویح و رایه چاپ بازیک

۱۰۰ لوح آزادگر روزگار

پاداش و پادا فره،
مظاہر دادگری اهورایی

داریوش شاه گوید:
پیغام اهورامزدا، من شاهم، اهورامزا شاهی را
بن ارزانی فرمود.
داریوش شاه گوید: این است کشورهایی که در فرمان
من هستند و من بیاری اهورامزا برآمده شاهم:
باید در صفحه ۶

۶۷ روز نا آغاز جشن شاهنشاهی فاصله داریم

جشن شاهنشاهی ایران، جشن قمدن جهانی است

شاه و میهن
در ادبیات ایران
صفحه هفتاد

گرامی داشتن مقام و حقوق زن

ستی است از ایران باستان

تحقیقی تاریخی در سیمای انسانی و عاطفی

کورش بزرگ

از: سید احمد علی دانشمند هندی

ردیگان رفیعت آنسان جستجوی
اکاهه که از تتفق و کاوش در برآور
های طبیعت «بایساند ادبیات
را دریابو او، شکل می‌بینند.
ردیگان اندیشه‌ای که رسیدن به آن،
دریابان اند و یکار گرفتن اند،
معز ادامی خاتم و چارپیزی
را دریابار می‌سازند. و این
ادبیات، پار اشانت این تکه
است که امیان، از بیست و
از سهان افریش، به یاری
برابر، بجهه گرفته‌اند. و هیچ
ویزگ، هیچ استیازی از دیدگاه
باید در صفحه ۷

تخت جمشید چه میگوید؟

از: سمنا چاپ برای اسلام

تخت جمشید
چه میگوید؟

قرنها بود پیام تخت جمشید را، فقط روزگاری می‌شید.
آن پیاد اسوار، اگر رخته و کلی فروخته بود، اما
ستون هاش سرمه‌مان آمی بلند من بود.
رزو آور، بسیار کوچید که باشند رسانی تخت جمشید را،
که از هر صدی دیگر پلنگی طبلین امکن بود، شنود و پیام
را که در آست دریافت، و آنکه این بیان را ناخت، بار و بار
و تمن، و ادعا و ادعا غیره، بخاف دید. همان شفته
که بعنای هرچه بیشتر آن همت بیست، و باهر آخوند،
شکوه و جلالی که پدیدار گشت، بی‌ظبطی از آهنت دوران
بی‌گذار گردید.

آن پیام انصار، سراجان شگفتگی‌های بسیار آشکار
ساخت، و بسیار شورها و اشغالهای آهن را که برای غرب،
جانشین تاریخ تندیسان شده بود، پهلوان‌ها را در آن
و سرچشم هر روزه ای و نور را که در تندیس نهاد، و غرب
گنان میرید، از سینه چرمه‌های بیان، روییده است بدینظر
پیام تخت جمشید فیلاند.
با هر گفت و آشنازی، باستان شناس غرب، بیشتر
به شوق آمد. او، در دل محمدی‌های در پرینه سال و مددون گشته،
و پیغامهای از راه رفته رسید. و هر دنیا آن
فیضیت از بزرگ‌گرایی که تاقان روان می‌شاند و می‌ستوند،
پیام تخت جمشید فیلاند.

در تخت جمشید، باستان شناس، توانست، رازهای
سرمه و ناشناخته را یابد. که تنها گفت آنها میتوانند
سن تمن و فرنگ امراز را درکرد. و بروز آین
پیغامهای رسید که سایان، و خصار و رشکاه این تمن و
فرهنگ بوده است و هنچنان تازمان نایقی در پیغمبار ماند
است. و بخت جمشید باش، شنوندی سنتی برآمده بر میان
کوه رخت، دروازه‌های دلیلی را، بروی باستان شناس
کشید، که در تاریخ تندیسان و قوان و روم و در سینه کتاب
مقنس بوده بین، که براحتی گذراشان بگذشت
خیال‌گزیز و پرکوش بود، باین غلبه و بسته زاید
بود، و تاره دریافتیم که این تندیسا چایی از چین
گذشت گشت را و شفتشی باستان شناس، دیرزمانی گذشت تا
تب شوق و شفتشی باستان شناس، دیرزمانی گذشت تا
در روشنگر و صاحب ادبیات ایران گرفت. و این باروزگاری
همراه شد که ما میتوانیم آنرا، به حق رفاقت رسانی و
باقی در صفحه ۲

جاده‌های ساخته شده

سنگ نشته داریوش

-۳-

داریوش شاه گوید: زود من سیاهی ببابل فرستام، و پنجه فله نام مادی را که در فرمان من بو، سردار کرده گفت و بید این سیامرا که در پایل است و خود را ازمن نیادند درم شکید، و پنجه فله باشتاب همراه سیاهی روane پایل شد، اهورامزا سرایاری کردیه فس اهورامزا، و پنجه فله که خود را بیونکنتره مدرم یافرمان آورد، ماه مرگانه، روز پیش ودو بود که ارخه که خود را بیونکنتره مادرم دستگیر شد و هزادی که با او هیئت بودند، گرفتار و سیه شدند، وسیه چین فرمودند، که ارجمند همیتان بزرگ او را باید در پایل بهدار آوریزند.

ستون چهارم

داریوش شاه گوید: ایست آنچه من در پایل

کرد، هچ کرم بعمر کوئه بپار اهورامزا بود، از روزی که شاه شدم، نوزده چنگ کرم، به فر اهورامزا سیاهان را درم گشتن ونه شاه را گرفت گلواتخ، اترین، نیزین تیر، فروریش، هریه، چشتخته، و هی بزدانه، ارچ، فردا،

داریوش شاه گوید: این ناشمار در گیر و دار این چنگها مستگیر کردم.

داریوش شاه گوید: اینها بودند شهره که شورینه دروغ گفتند پس اینها را شورانه زیاری اینها بمردم را سخن از دروغ نگذارند. اگر اندیشه کنی، که چه کنم شاهشهم آرام باشد، دروغ چه کو را کنفره.

داریوش شاه گوید: آنچه کردم، به فر اهورامزا که خود را سخت از دروغ نگذارد، اگر در آینده این نوچه را خواهی باور کن که این کارها را را کرده‌ام، آن را دروغ خوان. این کارها را از کچلک تا بزرگ کرده‌ام، راست است، نهدروغ.

داریوش شاه گوید: بپار اهورامزا، کارهای بپار دیگر نیز کرده‌ام که در این نتوتنهام از آن نوچه هم توان اکن که بس از این

آغاز شاهنشاهی ایران را، آغاز مرحله‌ای در تاریخ و تمدن یقیه از صفحه ۱
بازگشت بهمنشاه تبدیل ایرانی نمایم. دوران آغاز شاهنشاهی
خالدان بپاریل، در این روزگار بود که کاوش در کاخهای
ایران، از مرز کوشک‌های آدادیک گروههای راهنمایی،
و گروههای موژدار، در غرب، عبور کرد، و سبورت یات
موضوع زنده نزد رآمد.

پیام‌بر خوشبختی، اگر باستانشان غری را

بهیجان بپاریزد، و اورا در فضای کاخانه، و در میان تصویر سبک‌شناخته، و نهانی وست و برداشتی دیگر، پیشگفتگی های
تازه‌تر از شکنگی های سابق، فرو ببرد، اما باید اندیشه‌مند

ایران، شمار از زندگی بود، و اورا پیشگفتگی های جوشان و گشته تمنی و فرهنگ خوش بزمی میکرد، چشم‌هایی که گویی هنوز در جان او می‌جوشند.

خود را، از اعماق گذشتگه دور، ببرون کشید، و باستانش

خوشنش را، بپار گذاشت. هم برای خوشی، هم برای چنانی، ایران، ایرانشانی، از قامروستانشانشان گشت، و دنیا آرا بینون باستانشان زند، یک شناسایی بیوست، از تقدیم

بی اقطاع و ناگستنی ایران، بازیافت.

دوران کوشش تبدیل ایشان است که بانتظام، از

مریزینه بپاریزد، هم زان ما، خروجیده است و باستانشان،

باستانشان بپاریزد، باستانشان مفهوم و معنای

و سیز از آچه بپار ازین داشت بیخند. و دنیا می‌بیند، باید

تخت جمشید چه می‌گوید؟

چهانی شناشد، تا پیار از مهمات گذشتگه در تاریخ و تمدن
روشن و اسکار سازد، و اسان عصرها، بپار چیز را که
می‌پنداند، فارز، دیگر، و دیگر این پیار از آنچه با
برایش اینست از او آنار مشهود، و پیازن ای او، مروی است.
بنگرد که دوهزار و پانصدسال پیش از آنکه تخته شاهنشاهی
نوآوریها و سنت گذاریهای شاهنشاهی ایران میرسد.
این کلام بود، که بعده سر بر یک پرستگاه بیوانی را
آراس و جانکه گذاراند، در درون آن فرزانه بالتفاوت
اقفاری پیدیا ورد، راستترین شاهزاده درباره نوآوریها
زمان از این پیش بود. و گویی هر روز شاهزاده اسوار و سری افزایش
تخت جمشید، تکرار میکند که درجهان هیچ چیز تاریختن!

* * *
اگر تزدیک بهلک قرن پیش، پیام تخت جمشید، بپار
بود که باستانشان را، خیره میکرد، و اگر نه قرن پیش،
هومندان ایرانی، ششده‌اند باز گشتن این‌بند و زند، اما
اکون ما، پیزمان رسیده‌انم، که این بیان را، بیان تمند را،
و بیان آرامش و غلاص چهانی برای صالح را، باید تمام
مردم گذارد. و شاهنشاه ایران، رسالت تمند و فرشتگ
روزی را، تخت جمشید، برای دنیا، پیام صالح و آرامش
روشانی این شاهنشاهی ایران روق و باروری خود را آغاز
کرد، هر کیان نیزیر، خان، اخن، شاهنخ سحر کاهرا
تهدید کن، آنچه برای پیشرفت و پیوستگی تمند ها و
فرهنگ های چنان لازم بود، نظم گشته و استوار شاهنشاهی
فرام آورده بود.

شاره دوازدهم

کرم، پیشوای اهورامزا بود، اهورامزا
مرا پاریز کرد و ایوانه دیگر نیز.
فاریوش شاه گوید: ای آنکه اس ازین شاه
یاری کرد و ایوانه دیگر نیز که ای اهورامزا مرا
چه دو دمام، نهشش (بدخواه) بودیم نه
دروغیک، وغی اضافه، من باشیست و اد کشته
شاھی کرد، نه نهندی را آزرم و نه مردم
ناتوان، را، مردمی که دو دمام مر ای اس ای
کرد، او را نوختم آنکه را که بدی بان کرد،
فرشده.

داریوش شاه گوید: ای آنکه اس ازین شاه
خواهی بود، مردمی را که دروغیک باشد
و این را که بیاند کند، دوست می‌باشد، از او
پاششی پرسش کن.

داریوش شاه گوید: ای که این نوشته را کند
نوشتاتم باین پیش رها بیان آنها را برمی‌کنن
تا توانم گذاهند.

داریوش شاه گوید: اگر این نوشته وابن
پیکرها بینی و آنها را برانکی و تادومنان
تو پاش، آنها را نگاه نداری، اهورامزا ترا
پار، خدمات بسیار و روزگارت در بازیاد،
آنچه توکی، اهورامزا آن کند.

داریوش شاه گوید: اگر این نوشته وابن
پیکرها بینی و آنها را برانکی و تادومنان
تو پاش، آنها را نگاه نداری، اهورامزا ترا
بزند و دو دمام تو تباید و آنچه کنی اهورامزا
آن کند.

داریوش شاه گوید: ای آنکه پس از این شاه
پاین بوند، روزگاری که من گهوناتای خوار
که خود را بزیدی، امید کش، اینهادستان
مند، که بین پاریز کرماند: ون فره، نه، نام
پسر و سپارس، او تانه نام پسر مردویه پارس
پیوسته نام سپ پیشانی، پارس، بی خوشی،
نام پسر داده بی پارس، آرزوئیش نام
پسر و هوک پارس.

داریوش شاه گوید: ای آنکه پس از این شاه
خواهی بود، این پیار از کارهای خوار
که خود را بزیدی، امید کش، اینهادستان
کردم، تکاهار، چینهان راهیستگارهای
داریوش شاه گوید: بپار اهورامزا ترا
پیوسته بگوئه دیگر نوشت، با اینیان که
ازین پیش بود.

من این نوشتة را بهم شهرا را پهنه کلان

اما امروز، تخت جشید برای جهان تتمد، پیامی
دارد، پیامی که باید، رهبران ملل، از نزدیک بتوانند، باید
بدارکه این بیان قالل کردد.

پیام تخت جشید، بپار از جهان شناس، بود
و اورا فرامخواند، تا تمند دنیا را از آنچه می‌شناخت و
می‌پنداند، فارز، دیگر، و دیگر این پیار از
برایش اینست از او آنار مشهود، و پیازن ای او،
پی واسطه و بکسته بادو تعاقب ادار، دریابد، و گوهر تانکه
تمند و فرشتگه از خرد و کار، که خانه
ناتوانه بگوئه دیگر نوشت، با اینیان که
ازین پیش بود.

اما امروز بیان تخت جشید، بیان از
دان، در فروع سخن حضر بیانی، رسائی حضر آرایه،
بدارکه این بیان قالل کردد.

پیام تخت جشید، بپار از جهان شناس، بود
و اورا فرامخواند، تا تمند دنیا را از آنچه می‌شناخت و
می‌پنداند، فارز، دیگر، و دیگر این پیار از
برایش اینست از او آنار مشهود، و پیازن ای او،
پی واسطه و بکسته بادو تعاقب ادار، دریابد، و گوهر تانکه
تمند و فرشتگه از خرد و کار، که خانه
ناتوانه بگوئه دیگر نوشت، با اینیان که
ازین پیش بود.

پیام تخت جشید، بیان از جهان شناس، بود
و اورا فرامخواند، تا تمند دنیا را از آنچه می‌شناخت و
می‌پنداند، فارز، دیگر، و دیگر این پیار از
برایش اینست از او آنار مشهود، و پیازن ای او،
پی واسطه و بکسته بادو تعاقب ادار، دریابد، و گوهر تانکه
تمند و فرشتگه از خرد و کار، که خانه
ناتوانه بگوئه دیگر نوشت، با اینیان که
ازین پیش بود.

پیام تخت جشید، بیان از جهان شناس، بود

و اورا فرامخواند، تا تمند دنیا را از آنچه می‌شناخت و
می‌پنداند، فارز، دیگر، و دیگر این پیار از
برایش اینست از او آنار مشهود، و پیازن ای او،
پی واسطه و بکسته بادو تعاقب ادار، دریابد، و گوهر تانکه
تمند و فرشتگه از خرد و کار، که خانه
ناتوانه بگوئه دیگر نوشت، با اینیان که
ازین پیش بود.

پیام تخت جشید، بیان از جهان شناس، بود

و اورا فرامخواند، تا تمند دنیا را از آنچه می‌شناخت و
می‌پنداند، فارز، دیگر، و دیگر این پیار از
برایش اینست از او آنار مشهود، و پیازن ای او،
پی واسطه و بکسته بادو تعاقب ادار، دریابد، و گوهر تانکه
تمند و فرشتگه از خرد و کار، که خانه
ناتوانه بگوئه دیگر نوشت، با اینیان که
ازین پیش بود.

پیام تخت جشید، بیان از جهان شناس، بود

و اورا فرامخواند، تا تمند دنیا را از آنچه می‌شناخت و
می‌پنداند، فارز، دیگر، و دیگر این پیار از
برایش اینست از او آنار مشهود، و پیازن ای او،
پی واسطه و بکسته بادو تعاقب ادار، دریابد، و گوهر تانکه
تمند و فرشتگه از خرد و کار، که خانه
ناتوانه بگوئه دیگر نوشت، با اینیان که
ازین پیش بود.

شاه و مسون در ادوات

ملک الشعرا یهار

هست ایران چو گران سنت و حادث چون سبل

خطه ایران نسر لگه پیشان که خداش
نام پیروزی بناشنه بر هر سه
کشوری جای مه آبادی و شاهنشاهی کیان
پیشانی چو گرامر و چو آذر هوشک
آنکه همیشش بر کسرد ز گسوان دهیم
و اونکه کاوش نیاهاد بگردندون اورنگ
شاه کمیجه او بسرد حتم تبا در سمر
شاه کشتاب او رالید به تا در گنگ
شاه داری کیسرش رخنه و ایدی بیسل
تخت وادی امکونه در آورد بجتن
تیردادش رد در دیده پیونسی پیسر
او را شیرش رو تارله رومانی سگ
بت شایشورش مت ملک روی زدم
کرد پیش اش بر یاد همان بالاهنگ
ملک مصونه او از در تا در چین سال گنگ
ملک حصونی هنچ بوده هزاران فرهنگ
لذکسر دولت چیخونی بسیده بگام
از خط نیاع ارم تا چن بوسن بورنگ
دافت فریاده هزاران ز ملک اسعی
هم زیلیں هنچ بوده هزاران فرهنگ
پگمه دولت تهمیش بیکی جای خوندند پیام گسون و بندگ
گزبر بد دولت ایران لگه نادانه
هده تغ و هده تیسر و هده زم و هده چک
لیک از آن زم بد ایران را آشی و بزم
هده از آن چون بد ایران را آشی و هده
هت ایران چو گران سک و حادث چون سبل
پگلهه سل خروشان و بجا ماند سگ

امیر ھوشتک خرسوانی

ایران ما

من عاشقم و دلیل جانان من اینجاست
هر زندگی را نکنم چونکه دلوچان من اینجاست
عنق من و یار من و جانان من اینجاست
دل عهد و وفا و هر هر طرفه خشون
فریاده را کواده که پیمان اینجاست
از غم نکنم کشوه و از درد شکایت
زیر که طبیب من و درمان من اینجاست
فردوس و همه راه و گل و حور و قبورش
از رازی راه راه، که کلستان من اینجاست
هر گز سر از زیوی سیر جهان نیست
زیر که پناه و سر و سامان من اینجاست
فرمود نبی حب و طلاق پایه دین است
پس آچه و مهای ایمان من اینجاست
گیرم که همان رثک شهت است امیرا
آخر نه دلامان من، ایران من اینجاست

روزنامه‌چشم شاهنشاهی ایران نشریه مخصوص فرات اطلاعات

این روزنامه طی ۱۰۰ شماره همه راه با چو ایسد
کشور و برایر با تیزائ کلیه روزنامه ها چاپ و
 منتشر می شود.
تیه و تنظیم زیر نظر ابرج نبوی

شماره دوازدهم

موج شکن

که آرام بر طرف دریا نشستی
چنان کوه سنگین یک جا نشستی

تو در جای خود محکم و استواری
تو بر آنجه پیش آیدن بزبداری

خروشان و جوشان و بی تاب و سرکش
ولی نیست ترسی ترا زین کشاکش

نه از خشم دریا بوحش دچاری
تو ای مظہر سختی و پایسداری

ولی شاد و مغزور بر جا نشستی
که امواج دریا شکن را شکستی

تو آن سگ مغزور دریا کناري
چنان کوه بر جای خود استواری

میندیش از کوسه ای یا نهنگی
تو دیگر نه آن خاک تویی که سنگ

زند باد و طوفان ترا تازیانه
که هستی تو بر جای خود جاودانه

تو ای سنگ سر سخت و خاموش ساحل
ترسیدی از موجهای خروشان

اگر گشت دریا گرفتار طوفان
اگر آفتاب است و گر ابر و باران

ز دریا بی سه مگین موج خیزد
شتابند سوی تو امواج وحشی

نه از اقلاب هوا در هراسی
حوادث ترا خام بابر و بسارد

ز آسیب دوران بسی لطممه دیدی
شگفت آیینه ای اینهمه استقامات

تو ای خاک پاک دلاویسز ایران
بسی دیده ای لطممه و فته اما

بمان بخت در جایگاه بلند
چو امواج دریا شکن را شکستی

کند با تو ایگر شوخ چشمی
دل از تسد باد حوادث ملزان

گرامی داشتن مقام و حقوق زن ...

اجتماع است و باید از اینجا
اراستند و در عین حال، میکوشیدند

تاهره میتوشد و استواری میپردازند
در توپی داده ای از خانواده را

وزن ایرانی بوده اند چون از خانواده
به مردم این اینست که از خانواده

این شوی نیکو اخترام به اینها
حقوق زن و ارجع نهادن به ازای

حقوق زن و ارجع نهادن به اینها
دوست فرزندان او دود و فرزندان

جهان، برای اینها دارند امروز در
مقابلات ما، زنان، در هر

آنچه اینها میگفتند، ملکه
آنچه اینها میگفتند، ملکه

بنده از میله ۱
شکل ظاهری و فیزیک، نمیتواند

اسالی را داد، دیگر، در

بعض اقام، به مردمی ای این

آدمی اسوده به افریدن خود

نظف کرد. و از دنیا یافتد.

هدوار، خرم زن، در نظر

و اکاه انسان بکاری را، که

از تقطیر میشند، با او را

نژادگران، افریده و نداند

هرس خود، و مفسر راه دید.

خود را در کنار خود دید.

زیبایی، مکام، در دوستی ای

و جاده ای از باری و زدن را

در افقش زن، در هر ای ای ای

در مورد زنان گفت بد ترد و زن، در

و یاس اسود، و هست ادامه یافت.

زند را گرفتند، همکام با دوست، به

چلوگری در دادند.

کار، در مشترک، بینانی

فرود میاید، و هشت او را

در دیشی ای ای ای ای

سلله ای ای ای ای ای ای ای

و بیدنی، ای ای ای ای ای ای

گردانی، ای ای ای ای ای ای

و اندیشه ای ای ای ای ای

روزنامه‌چشم شاهنشاهی

حسن‌نامی جشن از داخل و خارج

بر نامه‌هایی که در قلمرو کارگری اجر امیشود..

بازوی توانایی کارگران

۶ لوحه یادبود بر ۶ قله مرتفع ایران نصب می‌کنند

● شورای کارگران برنامه‌ای تدوین کرده تا در ایام فرخنهای ۶ جشنها، ۶ لوحه یادبود بر ۶ قله مرتفع ایران توسط کارگران ورزشکار نصب گردد.

● جشن‌های متعدد توسط هنرمندان کارگری و بزرگاری ملیاتات و مراسم ورزشی بهمنت ۶ روز در استان‌های سیستان و بلوچستان و هرمزگان و هر آن‌گروزشی در نقاط مختلف مملکت از دیگر برنامه‌های شورای کارگری می‌باشد.

● در تهران هر روز ۶ هزار نفر در برنامه‌های متعدد استادیوم کارگران شرک خواهد کرد.

● نماینده بزرگ عکس از پیش‌فتهای کارگری و کارفرمائي در ۶ استان ترتیب می‌یابد.

● و بدین ترتیب کارگران ایران صمیمانترین احساسات خود را بپناسبت برگزاری جشن‌های شاهنشاهی تقاضی رهبر انقلاب می‌نمایند.

چهاره سازنده جشنها

● یک دیگر از بندهای سال کوروش کبیر و بزرگواری جشن‌های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی ایران تعمیم و فراهم آوردن موجات هرجه پیش امور بهداشتی و درمانی من جوان مختلف مملکت می‌باشد.

اجرای این برنامه‌های اجتماعی و انسانی را وزارت بهداری - جمعیت شیرخوارشید سرش ایران و شورای کارگری جشن دوهار و این‌سنه سال بیانکنگاری شاهنشاهی ایران عهددار می‌باشند.

شورای کارگری جشنها، دربر نامه مجمع خود، هیئت‌مان واپسی جشن‌های خسته شاهنشاهی - درمان‌گاه‌های مجهزی را که در جلا - شیراز - پدرشاهی ساختهان کردند، مورد پیروزی داری قرار میدهند. و صدعاً و هزاران کارگر شرف و زحمتکش این مطلع معلم می‌باشد که این‌گاری جشن‌های شاهنشاهی از سوابق درمانی پیش‌مند می‌شوند.

همین‌گاه در رشایی کشایش می‌باشد. شورای کارگری بخاست جشن‌های فرهنگی، بیمارستان شماره ۵ تهران را که پیش‌بینی شرح احرازی و زادی‌لوژی است مورد پیروزی داری قرار خواهد داد. یات کارگر ساده می‌میخت:

● راشن‌مال خیال میکردم متلور از جشن، چراغانی و ستن اپنی و سرت و شرت و شریشی است. حالا متوجه شدایم که جشن‌های شاهنشاهی ایران، جان تازه‌ای بهمه قشرها بخصوص نما کارگران بخشیده و می‌بخشم.

کارگر دیگری غصه داشت: با برگزاری جشن‌های ۲۵۰۰ سال شاهنشاهی ایران، دنیا پیش ازیش متوجه خواهد شد ملت ایران دارای چه افتخارات است و شناخت دنیا از این افتخارات یاعمشود تاکن کارگر روزکی به رای کارآموزی به خارج اعزام شده، پیغمون که بگوی من ایرانی هست و از کشور شاهنشاهان آدمم.

* * *

● شورای کارگری جشنها رای گردیده است عطیت جشنها، علاوه بر ایجاد و توسعه هر ایکار در مقایق فوق در تبریز پرده و مشهد - اقدام به ایجاد مراکز رفاقتی برای کارگران کرده است. این مراکز که در اراضی ویژه ایجاد کردند در ایجاد کلیه وسائل و لوازم آسایش و رفاه کارگران می‌باشد.

● این را کار داری سالنهای جشن - کارگاهان - زمزهای ورزش و لوازم و سایل ورزشی می‌باشد که پیش‌نخست ایجاد قابل توجهی، کامی از زمینه بسیار آسایش و رفاهیت کارگران مخصوص می‌شود.

● هرمان بایگاری جشن‌های شاهنشاهی، یکلیه کارگران

حضرت اورهو کالواکون، رئیس جمهوری فنلاند

آقای آهتمی کارهالانین

آقای آهتمی کارهالانین

کمیته جشن شاهنشاهی

در فنلاند

ریاست عالیه:

حضرت اورهو کالوا کوکون، رئیس جمهوری

ویسی اجرانی:

جان آقای یاکو هویمن معاون وزارت آموزش

اعضای کمیته:

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

جناب آقای آنتنی کارهالانین

جناب آقای یاکو ایبالا

جناب آقای اولوی ماللا

جناب آقای یوهانس ویولاپین

● شهاره دوازدهم روزنامه جشن شاهنشاهی